

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarohle pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane, Sibiin, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiează.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin, 26 Maiu v.

Atentatul asupra împăratului Germaniei, Wilhelm, după tôte scirile ce le găsim în diare, are pentru înaltul bolnav urmări mai rele decum se credea la început. Durerile și pierderea de mult sânge au slăbit organismul cel robust al betrânului împărat, încât grigile pentru viața lui numai se ascund, dară nu se pot înlătura. În 4 Iuniu n. séra pe la 7 ore a transpus afacerile regenței principelui de corónă; iară consiliul de stat a decis a emite o proclamațiune prin carea să se vestească națiunei nemțesci, că fiul împăratului, principele de corónă, va fi locțiitoriu împărătesc în timpul bólei. Și parlamentul se va întruni cât mai curënd în sesiune extraordinară.

Spre liniscirea Europei serveșce încât-va împregiurarea, că pregătirile pentru ținerea congresului nu s'au intrerupt de loc.

Dar ori cum va fi, fapta cea urită și condamabilă, sevêrsită de Dr. Nobiling, după un interval fôrte scurt dela cea tot așa de urită și condamabilă, a atentatoriului Hödel, nu va rămâne fără de înriurintă. Mai mult, mai puțin, ea va restringe libertățile constituțiunale în Germania și este probabil, că va deschide pórtă largă unei reacțiuni în tôte staturile Europei.

Este în adevêr lucru de mirat cum astăzi după atâtea esperiențe din trecut mai pot fi ómeni, și încă în patria filosofilor, cari să comită astfelu de fapte.

Italia, carea a fost deci de ani bântuită de carbonari și de sbirii polițiilor secrete și nesecrete, n'a putut ajunge la nici un bine până n'a venit un Cavour cu sângele cel rece al cugetătoriului cu minte sănătósă. Acesta nu s'a întemplat cu seculi înainte, ci în seculul nostru și totuși într'o Germanie clarificată prin multă erudițiune ce se află într'ensa să fie cu puțință ca să devină acum priveștiștea unor atentate ordinare.

Simptoma este tristă, dară ea este ne negabilă, pentrucă s'a întemplat.

Socialismul democratic ori este complice, ori sânt numai nisce estravaganțe ale unor spirite esaltate a unor membri degenerați ai acestei secte politice, este pêtat prin încercarea de a atenta viața imperatului.

În timpul constituționalismului de astăzi nu regenții guvernéză, după cum guvernau odinióră, și în multe casuri în modul cel mai arbitrar. Astăzi sânt ministeriele controlate de reprezentanții poporului, cari dirig tótă mașinaria unui stat. Acestora li se dau voturi de neîncredere când nu dirig cum se cade și fac loc acelor ce poporul prin reprezentanții sei crede că vor dirige mai bine. Dela popor atêrnă astăzi în partea cea mai mare sórtea statului și dela ce reprezentanți trâmite în adunările țerei. Responsabilitatea cade în urma urmelor asupra poporului de tôte ajunsele și neajunsele în ori-ce țeră cu guvern parlamentar.

Și dacă lângă teoria acesta mai adaugem, că împăratul Wilhelm a făcut din regatul prusian, închiegat cu multă grige de proto-părinții sei din fêrimituri de popóre, o împărăție nemțescă, ridicând poporul nemțesc la vaza și autoritatea de care se bucură el astăzi, trebuie să stea mintea ori și căru om cu capul și inima la loc și să se întrebe, ce au vrut atentatorii cu încercările lor?

Alta cu totul ar fi problema acelor ce gândesc să fericéșcă popórele. Să nu ia de atâtea ori în deșert numele poporului, pe care dic că vor să'l fericéșcă, să nu-l seducă ascunđindu-și scopurile lor precum și slăbiciunile lor în dosul unor vorbe late despre libertate și egalitate până când îl scot din minte de nu vede tirania celor ce sânt înfășurați în frase frumoșe de sus până jos.

Nu va trece mult și prin învățatură va succede a veni poporul până și cel din clasele mai de jos să cunóșcă că mintea sănătósă nu suferă a se face

din libertate licență și că licența nu póte duce la fericire pe nimenea.

Libertatea are margini destul de largi într'o constituțiune dréptă și sinceră și în giurul acesteia se vor grupa într'o di toți ómenii de bine, aruncând pe demagogi cu tot aparatul lor condamnabil în „întunecul cel din afară.”

Revista politică.

Un cuvânt ca o sută, ba și o mie, ne vine a dice când cetim în raportul despre ședința de la 29 Maiu a delegațiunei ungueresci, în care a dis contele Andrassy: „Din considerațiune la o durabilă pace, nu putem dorí nici noi, nu póte dorí nici Europa să croiască în folosul óre căreinaționalități un stat compact în afară, care nu se póte susține decât prin eventuala apăsare a altor elemente îndreptățite și căru să-i lipsască condițiunile fundamentale a ori cărei desvoltări pacifice.”

Pentru ca să nu fie nimenea în rătăcire, despre ce stat a vorbit contele Andrassy, adaugem numai decât că a avut în vedere Bulgaria din tratatul dela San Stefano. Presa ruséșcă este cu spirit în fața acestei declarări. Între alte diare, „le Nord” din Brusela, dice, că teoria despre unitatea staturilor naționale și despre neputința de a întruni populațiunea de rase diverse în unul și același organism politic fără de a se arăta lipsa de a supune uneia pe celelalte, surprinde fôrte mult auđindu-o din gura unui ministru austro-unguresc.

Congresul după tôte semnele se va întruni în 13 Iuniu. În speranță că de astă-dată vom fi mai norocoși ca în rëndul trecut, reproducem după alte foi numele presumpțivilor trâmíși din partea puterilor la congres. Monarchia noastră trâmite pe contele Andrassy ministru de esterne, contele Karoly ambasador în Berlin și pe bar. Haymerle ambasador în Roma; Rusia, de óre ce încă nu se scie ierta-va starea

sănătății lui Gorciacoff participarea la congres, trâmite pe Șuvaloff ambasador în London și Oubril ambasador în Berlin. Anglia trâmite pe Beaconsfield ministru-president, Salisbury min. de esterne și pe Odo Russel ambasador în Berlin; Francia trâmite pe Waddington m. de esterne și St. Vallier, ambasador în Berlin; Italia trâmite pe Corti min. de esterne și pe Launay ambasador în Berlin; Germania pe principele de Bismarck cancelariu, pe Bülow ministru de stat; în fine Turcia trâmite pe Safvet pașa min. de esterne și mare vezir și pe Edhem pașa.

Ca cea mai de aprópe înriurintă asupra afacerilor în statul Germaniei în urma repetirii atentatului și, durere cu succes, se signaliséază o publicare în fôia oficială „Reichsanzeiger.” Publicarea conține un ordin subscris de cancelariul Bismarck și de ministru de stat Bülow adresat principelui de corónă, prin care acesta se împuternicesc a reprezenta pre împăratul în conducerea supremă a afacerilor, pre cât timp împăratul va fi bolnav. Alte telegrame ne spun că actualu acestuia a premers în 4 Iuniu, séra pe la 7 ore, transpunerea formală din partea însuși împăratului a conducerii afacerilor, principelui de corónă.

Serbările Latine.

Ilustrul president al Societății limbelor romane, D. d. Quintana y Combis, poetul spaniol, membru însemnat al Cortesilor (parlamentului) Spaniei și actual comisariu general al esposiției spaniole în Paris, a ținut în a patra di a serbărilor latine un discurs plin de elocență, decernând premiul marelui nostru poet Vasile Alecsandri. Reproducem după „Presa” acest discurs:

„Dómnelor și Domnilor!

„Intr'o di de fericire pentru mine „o idee mare și generósă isvoresce „din adêncul inimei mele.

FOIȚA.

NAPOLEON III. *)

Trei audiențe la palatul Tuileriilor.

1859.

(Extract din istoria misiilor mele politice).

(Încheiere.)

IV.

După săvêșirea misiiei mele în capitala Piemontului, plecai la Genova. Drumul de fer trece prin acea vale minunată care se întinde la pólele Alpilor până în marea mediterană, unindu-se cu câmpiile atât de mănóșe a Lombardiei dela malurile Tesinului până la pólele Apeninilor. Acea cale ferată pune în comunicație Turinul și Genova prin Alecsandria, oraș întărit cu fortificații gigantice și așezat la confluentul riurilor Bormida și Tanaro.

*) Din „Convorbiri Literare”.

Viaducturile, tunelurile, podurile aruncate pe torențele Scrivia și Traversa între Genova și Novi sânt demne de a fi considerate ca zidiri romane.

Am vizitat Genova cu mult interes, căci acest oraș păstrează încă sigilul evului mediu. Am admirat palaturile acele înalte care încununéză amfiteatrul portului și împodobesc stradele Balbi, Nuova, Nuovissima etc.; piața Carlo Felice pe care este clădit teatrul ce pórtă același nume; palatul ducal, vechea rezidență a Dogilor; catedrala zidită în marmură albă și negră; primblarea numită Acqua Sole, etc.; și mai cu samă am remas încântat de acea colóre locală, de acel aspect măreț, ce amintesce epoca înfloririi și a puterii fôștei Republice genoveze.

De aici m'am imbarcat pe un mic vapor, care m'a transportat în 12 óre la Nița, acel caravanserail feric, ridicat pe malul Mediteranei pentru pătimașii bogăți ce vin să cumpere în timp de iarnă razele binefăcătóre a sórelui. De la Nița, luând un elegant cupeu înhamat cu cai de

poștă, m'am îndreptat spre Marsilia și am trecut prin vestita și poetica vale a Canei, a cărei vegetație se compune de maslini, rodii, lauri portocali și lámâi.

Între Marsilia și Paris nu m'am oprit decât la Avinion pentru ca să vizitez pe generalul Rose ce comanda garnizóna, și vechiul palat a Papilor astăzi transformat în cazarmie. Generalul mi-a promis că se va ocupa în curënd cu redactarea unui proiect de reorganizare a armatei române, și din parte-mi, nu găsi mai bun chip de a-i mulțămí, decât repețindu-i cuvintele măgulítóre ce rostise împăratul despre dênsul.

Când am sosit la Paris, am constatat o mare tulburare în lumea politică. Neînțelegerile dintre Austria și Piemontul luaseră de câte va díle un caracter amenințatoriu; rêsboiul părea iminent, căci regimentele austriace se înaintaseră până la hotarele Sardiniei și se pregăteau a trece Tesinul.

Me presentăi la palatul Tuileriilor și fusei întrodus îndată în cabinetul

impăratului. M. Sa veni din salonul de alătore și-mi díse:

— Domnule A. nu pot să-ți dau astăzi decât dece minute, căci presidez consiliul mareașalilor. Ce veste mi aduci din Italia? Cum ai aflat spiritele în Piemont?

— Sire! respunsei; Maiestatea Sa Regele Victor Emanoil e gata de luptă și contează pe ajutorul Maiestății Vóstre. Nația italiană de la nord e decisă a secunda voința regelui. Ceea ce m'au convins despre hotărîrea poporului este că nu am vêđut ca la 1848 manifestări de un entusiasm teatral, ilustrate cu steaguri, cu eșarpe tricolore, cu cocarde și cântece patriotice, ci un entusiasm tăcut, adânc întunecos, pot díce, ca un ceriu negru înainte de furtună. Piemontezii ascéptă numai un semn pentru ca să pășéșcă înaintea dușmanului, și țințesc ochii pe vêrfurile Alpilor ca să zăréșcă stindardul glorios al Franției.

— Bine, replică împăratul, il vor zări în curënd. Eu plec preste trei díle în Italia. Acum un singur lucru

„Scânteia electrică o transmite în orașul Montpellier, Athena țărilor de la mătă și, pământul sôrelui, căminul entusiasmului; și idea s'a mărit, a percurat lumea, și s'a dus să deștepte ecouri simpatice, adormite din nefericire, de mai mulți ani.

„Tot ce respiră impregiurul lacului latin, leagănul patriei; pe țărmul Orientului, orizontele visurilor noastre; tot ceea ce viețuiesc dincolo de mările profunde, aurora unei civilizațiuni nouă, ce ne suride cu speranță; toate țărele, cari se inspiră la suava melodie a limbilor romane, — limbi de amor, cari fac inimile să bată, căci ele spun gloria trecutului și vor face legătura viitoriului; — tot ce este latin, în fine, a răspuns la apelul nobilului și generosului nostru oraș.

„Salutare, popórelor de la mătă și a Europei, atât de mult timp încercate de nenorocire! Salutare popórelor de la răsărit, de unde ne vin, în fie-care diminută, lumina ce ne luminează, și căldura ce fecundă pământul nostru, amestecate cu regretele și temerile vóstre! Salutare, popórelor de la apus, cari ne întindeți brațele și speranțele vóstre, ca copilul depărtat de leagănul său! Salutare vouă tuturor, căți a-ți răspuns la apel și cari veniți astăzi să strângeți legăturile familiei romane.

„Vedeți în mine pe cel mai umil dintre poeți, ales, pôte, de Providență, din cauza micșorimei mele chiar, spre a înălța mărimea ideei; vedeți în mine organul sentimentului ce ve inspiră. Priveghietorea pădurilor; cu totă modestia sa, cântă armoniile naturii și mărirea lui Dumnezeu.

„Popórelor de limbă romană! Am părăsit, sânt multe secole d'atunci, căminul părintesc, ca nise copii prodigi; nenorocirea s'a abătut asupra noastră, în mijlocul strălucirii gloriei noastre, ce întunecase lumea.

„Ne-am înverșunat unii contra altora, fără să recunoscem semnul familiei.

„Am căzut unii după alții, sub sabia barbarului. Carul civilizațiunii ne-a zdrobit, ori de câte ori am slăbit sub povara lungilor noastre deliruri.

„Popórelor de limbă romană! Reamintiți-ve!!!... Când Francia, sora întâiu născută a rasei latine, căminul luminos, care a revărsat civilizația modernă asupra întregii omeniri, se slăbi, pântecelul pătruns de ghiara sângerosă a resbelului, inimile noastre se umplură de lacrimi, brațele noastre se ridicară spre ceriu, durerea regreterilor cerni sufletele noastre.

„Popórelor de limbă romană! Să ne întorcem la căminul părintesc, fraților, să strângem legăturile noastre!

„Popórele se însoțesc prin amestecul intereselor lor, prin comunitatea sentimentelor lor, prin fuziunea ideilor lor.

„Popórelor de limbă romană! Popóre, cari avem credință, să ne înălțăm prin lucru, prin știință, prin libertate!...

„Furtuna ridică, ca și altă dată, la Orient, vărtejurile sale de flacări în mijlocul nuorilor întunecoși, plini de amerințări pentru viitoriu; vânturile reci și gerose ne trimit mereu suflarea lor mortală.

„Rasă latină! Aședă-te la pragul locuinței tale, cu olivul păcii pe fruntea ta, cu armele labórei în mână, libertatea planând pe ceriul teu d'azur. Și, pe cât timp îți vei avea sôrele teu arđetóriu, ce fecundă suopii noștri, și vinul teu generos, ce încăldește inimile noastre, și dragostea femeilor tale, ce inspiră creațiuni divine, și credința, ce le animă și care îți dă resemnațiunea și țăria, — vei fi nemuritoare, rasă latină, ca și suflarea divină, ce te-a creat ca să fii inima și sufletul lumii.

„Și tu, orașule Montpellier, tu, ce păstrezi sémánța acestei idei de pace și de viitoriu, tu, ce o fecondezi cu iubire, fii asemenea nemuritoriu!

„Tu o vei vedé născând și umbrind, cu ramurile sale robuste, marele cămin latin.

„Și acum dómnelor și domnilor încoronați, cu mine, pe poeții invingători.

„Onóre și glorie învinșilor cari s'au inspirat de sânta iubire a familiei! și toți împreună, cu credința credincioșilor să repetăm în chor Cântecul, ce va deveni pentru noi toți Imnul consfințit al Patriei!...

Tot din „Presa“ estragem și următórea epistolă, ce D. de Quintana a adresat din Montpellier poetului laureat român.

Montpellier, 27 Maiu 1878.

„Domnul meu și scumpe poete!

„Este o fericire pentru mine, că cupa oferită cu ocașinea sêrbătorilor latine a fost câștigată de unul din cei mai mari poeți ai unei naționalități, ce ne este scumpă, și pentru viitoriu căreia facem urările cele mai simpatice.

„Adresându-ve espresiuinea sentimentelor mele celor mai sincere, ve rog să bine voiți a ne indica mijlocul de a face să ve parvină cupa; și până atunci me grăbesc a ve trimite discursul pronunțat de mine pe Peyron, în fața mulțimei, în sgotul mistralului*, ce ducea departe foarte departe frazele mele.

*) Mistral este vântul ce suflă de la nord vest pe Mediterana.

„Am rugat pe Mistral**) să bine voiască a primi cupa în numele Dtale. Marele poet al Provanței o primi în numele marelui poet al României.

„Améndoii ve trãmitem felicitările noastre triumfale. Permiteți a ve oferi în același timp, amicia cea mai ardentă și concursul cel mai călduros în opera țerei D-vóstre.

„Locuiesc la Paris, Nr 75, strada Morny.

„Cât ași fi de fericit a ve strânge mâna!

„Cu totul al D-vóstre cu consideratiunea cea mai distinsă.

„Albert de Quintana.“

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Lipsia, 3 Maiu n. Dle Redactor!

Îmi iau voie a reflecta puține la cele scrise din Lipsia fôiei „S. d. Tagb.“ relativ la serbarea zilei aniversare a societății civilor academici de naționalitate săsescă. Acesta o fac cu atât mai vartos, căci corespondentele nu a fost nici decât fidel în referada d-sale față de cele petrecute cu ocașinea acelei sêrbări. Nu greșesc nici decât susținând, că ura părinților cauzată prin votul celor doi români (21 Oct. 1877) și bucinată prin foile germâne: „Köln. Ztg.“, „Bohemia“, „Grenzboten“, „Im neuen Reich“, etc. se pare a fi nutrită cu mai mare zel de fiii părinților! Pôte chiar impregiurarea, că tinerii sasi sêrbéză aniversarea la 11 Maiu, memorabila și a martirului săsesc St. L. Roth, i-a făcut ca domnii comilitoni să de sêrbarei un colorit politic, ca apoi așa se pôtă degenera mai ușor în espectoratiuni. Merită altcum tot respectul, dacă cine-va își manifestă simțul național între marginile adevărului și buneii cuvințe; își perde însă mult din valóre, dacă manifestarea se face a contul persifiărilor și denunciărei, fie aceea directă ori indirectă.

Am đis că n'a fost fidel corespondentele. N'a fost fidel, pentru-că a împărțit prea puțin din cuvântul de deschidere a presidentului T. Wolf. Acel domu, făcând rotunda prin istoria sasilor dă o iconă vie óșpeților germâni și străini despre suferințele ne mai pomenite și cari nu mai au păreche în istorie, suferințe đic a le sasilor cari au trăit și trăiesc într'o țară barbaricescă. Îl presintă pe sas ca cel dintăiu chemat a fi avantgarda culturii în orient (sic). Sasul a fost și este materialul de cultură pentru barbarii din Ardeal. Acei barbari au fost

**) Mistral, autorul celebrei poeme: Mireille.

totdeauna avisați la sasi, ca să-i scóta din nevoi. Lipsa de cultură la barbari i-a chemat din depărtare ca să prefacă o țară selbatică și asemenea unei visunii în un paradis, în o patrie corespundétore caracterului și nobleței săsesci. Dar apoi și eroismul reportat de sasi — pre timpul lui fideleș Voda încă era mare. Vede aici virtute săsescă! De o parte luptă pentru esistință, de altă parte zel și muncă pentru deaprópele barbar. Fericită țară și binecuvântată de venirea sasilor! Veniți cei ce nu știți și învățați esemplu de virtute de la sasi! Eu încă m'am mirat mult perseveranța unui atare popor și în fine trebuie să te miri, că s'a mai potut susținé poporul săsesc după așa lupte, după atăta muncă pentru sine dar mai vartos pentru barbari. Și đeu nu e glumă trebuie să te miri, căci a sosit bietul popor ca între barbari, lipsit de privilegiu, apăsați cu decimi, fiind-răpíte și vistierile din când în când de barbari.

Me miram de unde ș'au putut forma conaționalii sasilor idei atât de placute despre noi români în special precum: că am nisui la comunism, că am fi periculoși, că ilustrațiunea din „Illustr. Ztg.“ din Lipsia din anii trecuți ce represinta un preot ducând un porc de ată la têrg, o privesc de o iconă sinceră a stărei noastre culturale — me miram đic de unde tóte acestea, căci nu băgasem de samă, că omul trebuie se urmărescă mai multe scopuri mergând în străinătate.

Românul și Ungurul stau uimiți cum îi omora sasul cu omenia, se înțelege că așa pățesc óșpeții invitați.

Reacțiunea s'a potut vedé chiar între toaste. Exemplu l'a dat dl Dr. Dezsó fost docent la Universitatea din Cluj. Coróna a pus'o toastul unui óspe, germân din apa botozului, care își goli pocalul în sănătatea sasilor ca să se pôtă susținé între barbari tot cu aceeași perseveranță ca și până acum. *)

a—o.

Națiunile de ginte latină. — Națiunea romană. — Concursul societății limbilor romane. — Premiul repurtat de d. V. Alecsandri. — Cântecul Latinului.

I.

După ce s'a ridicat la o înălțime prodigiósă și a inundat lumea de lumina glo-

* Regretăm foarte mult că junii sasi din Lipsia sânt fără tact; se vor recori ei în viața practică. Încât pentru calumniile ce le sémână în opiniunea publică de acolo, avem convingerea că cei competenți nu se iau după disertațiuni bursoase. Cei competenți vor vedé cu totul alt-ceva în descrierile cele necălite ale unor juni fără de esperiință. Red.

cer numai decât de la Prințul Cuza: manținerea ordinului celui mai deplin în Principate pe cât timp va ținé rêsboiul de preste Alpi.

— Voința Maiestății Vóstre, Sire, va fi împlinită; respunsei închinându-me.

— Voesc asemenea să faci cunoscut Românilor că sânt mulțămít de ei și că me voiu îngriji totdeuna de sórta lor. Astăzi poziția politică a Principatelor e asigurată prin diversele interese ale Puterilor, căci Rusia le va apăra în contra Turciei, Englitara și Austria în contra Rusiei, și Franția în contra tuturor. Organizați-ve în liniște, desvoltați resursele vóstre financiare, agricole și militare și asceptați cursul evenimentelor în pace.

— Vom urma, Sire, instrucțiunile Maiest. Vóstre.

După acéstă mică dar importantă convorbire Napoleon se apropié de mine și me întrebă zimbînd cu blândetă:

— Nu mai ai nimic a-mi cere pentru țara dumitale?

La acéstă întrebare făcută cu un glas atât de încuragatoriu, o idee luminósă îmi trecu prin minte:

— Sire! respunsei, am două cereri de făcut, însă nu îndrăznesc...

— Grăesce! replică împératul.

— Cea d'întăiu, Sire, este ca guvernul Maiestății Vóstre să admită înființarea în Paris a unei agenții oficióse a Principatelor-Unite.

— Și a doua?

— „A doua, Sire, este învoirea Maiestății Vóstre pentru francezi ca să pôtă primi și purta decorațiunile ordinului ce Prințul Cuza are de gând a institui.

Napoleon stătú puțin a se gândi. Cererea acéstă diu urmă țintea la nu mai puțin decât la recunoscerea suveranității Principatelor, căci un decret împératesc, publicat de vre-o doi ani, autoriză pe francezi a primi decorații numai de la statele independente și suverane. Cu tóte aceste împératul în marinimia lui se uită la mine cu blândetă, îmi dete mâna și respunse:

— Încuviințez cererile Prințului

Cuza și promit să-i trãmitem ordinul Legiunii de onóre, îndată ce me voiu întorce din Italia. *)

Me închinai pătruns de recunoscință și făcând în mine cele mai sincere urări pentru gloria Franției și pentru păstrarea țărilor lui Napoleon.

A treia și în adevér asistai la plecarea împératului din Paris. Maiestatea Sa în uniformă de general și având pe grațioasa împérateasă la drépta Sa, eși din curtea palatului într'o călăscă cu patru cai. Strada de Rivoli era ticsită de lume care striga cu frenesie:

„Trăiască împératul! Trăiască împérateasa!“

Calésca înainta în pasul cailor. Unii din privitori, animați de un entusiasm nestăpânit, se suiău pe scara trăsúrii ca să deie mâna cu împératul, și răcneau:

— Mergi, Sire, și de vei ave nevoie de noi, chiamă-ne; vom alerga cu toții.

*) Diverse evenimente au împedecat realizarea acestei promiteri.

V. Alecsandri.

riei, civilizației și geniului său, — gîntea latină într'atîta ore într'o perioadă de decadentă și trebuie să credem că ea descrie acum curba descendentă a magnificei sale parabele?

Mulți cred că alte gînti mai tinere, gîntea germană și gîntea slavă, sînt chemate să ia locul și să răpi sceptrul supremației, ce ea l'a ținut pînă acum cu atîta glorie.

O perioadă de decadentă ar începe de acum înainte pentru națiunile de gîntea latină.

Noi sîntem departe de a împertăși asemenea triste profeții, și avem, din contra, convicțiunea, că gîntea latină e destinată a mai uimi lumea prin noue și magnifice producțiuni ale geniului său.

Rolul său în lume e departe de a fi sfîrșit, și n'ăvem, pentru a ne convinge de acest adevăr, de cît să aruncăm o privire asupra diverselor națiuni de gîntea latină.

Vedeți mai întăiu Italia.

Ca să nu ne suim pînă la civilizațiunea etruscă, Italia avu o splendidă civilizațiune în timpul Republicei și imperiului Roman.

Roma cuceri lumea prin armele sale, o civilisă prin artele și industria sa, o organiză și o cimentă prin legislațiunea sa.

Civilizațiunea Romei, caracterisată mai cu samă prin geniul său militar și geniul său de legislațiune, se stinse, și se cređu mult timp că Italia era mîrtă.

O a doua civilizațiune însă, pôte și mai splendidă decăt cea dintăiu, o aștepta.

Roma pontificală, Italia statelor și republicelor din timpurile Renașterii, se rădicară la o civilizațiune, ce străluci în lume mai mult chiar de cît civilizațiunea Romei și Italiei Consulilor și Cesarilor.

După ce trecu printr'o perioadă de decadentă, cînd moliciunea spiritelor și corupțiunea moravurilor păru că a desecat pentru totdeauna viața pe solul sacru ai Ausoniei, Italia se desteptă din nou.

O a treia civilizațiune, nu mai este îndoială, aștepta pe această națiune privilegiată; și semnele precursorii ale acestei civilizațiuni ne par manifeste.

Ōmenii sei politici sciură să sêvêrșesca cea mai mare revoluțiune a timpurilor moderne: desființarea puterii temporale a Papilor și unitatea Regnului italian; și putură să imprime forțelor naționale o direcțiune, care pune lumea în mirare: Patria carbonarilor, a conspiratorilor și a anarhiei permanente, produsă sau de despotsim sau de revoluțiune, este astădi, cum a promis'o Cavour lumii, un element de ordine și de libertate în Eurupa. Ea se desvoltă cu rapiditate, grație acestei îndoite condițiuni a or-cărui stat bine organizat, și nu mai este îndoială că ea a intrat într'o nouă perioadă de activitate fecundă și de progres, care o va conduce la o nouă civilizațiune.

Franția, în urma gloriosei perioade a monarhiei sale absolute, emancipă poporele prin principiul mării și turmentatei sale Revoluțiuni, și străluci mult timp în lume, prin gloria armelor, literaturii și artelor sale.

Un minut gloria ei fu eclipsată. Cel mai ilustru membru al gîntei germane păru destinat a o strivi pentru totdeauna. Ea se ridică însă din nou și uimesce lumea prin prodigiōsa fecunditate ce desfășoră și prin imensele resurse de cari dispune.

Un fact nou apare în Franția observatorului atentiv: simțul politic, care părea că începuse a părăsi clasele dirigente dela căderea monarhiei absolute, face incontestabile progrese, și ōmenii sei de Stat vor sci, nu ne îndoim, să se ridice la înaltele concepțiuni politice de natură a evita Franției dureroasă alternativă a anarhiei fără libertate, a despotsimului fără adevărata ordine.

Totul dar în Franția, ca și în Italia, ne face să credem, că o nouă perioadă de progres și civilizațiune va începe pentru acești nobili reprezentanți ai gîntei latine.

Ce vedem în Spania?

Spania a avut perioada sa de splendore și de glorie. Sub Carol V și Philip II ea fu aprōpe să realizeze monarhia universală și armele și civilizațiunea spaniolă se preumblară pe cea mai mare parte a suprafeței Europei și Americii.

Ca și în Franția, ea își distruse vechiul său sistem politic și, de mai mult de o jumătate de secol, ea se luptă spre ași recon-

stitui un nou sistem, sleindu-se între ultimele și supremele sforțuri ale vechiului drept divin și desordonate manifestări ale dreptului popular, ce a luat, din nenorocire tōte formele caotice ale unei teribile și destructive anarhii.

Monarhia constituțională a Regelui Alfons nu este ea ore destinată a împăcii spiritele și a da Spaniei acea linisce, de care are trebuință, pentru ca săși continue misiunea sa istorică și săși reia tradițiunile civilizațiunii sale?

Noi o credem cu convicțiune, și nu ne îndoim că și această nobilă ramură a gîntei latine își va relua în lume locul său de distincțiune, ce i se cuvine.

Portugalia face a se vorbi puțin de dēnsa. Compatrioții lui Vasco de Gama străbat încă mările și se silesc a se înavuți, ducēnd în țeri departe produsele țerei lor și uitānduse fără gelosie la coloniile lor emancipate, cărora nu le mai cer decăt schimburi comerciale, de o potrivă profitabile, atāt vechii metropoli, cāt și vechilor colonii. Portugalia se organiză încă în interior și își îndreptăza cu convicțiune privirile cātră viitorul ce o așteptă.

„Pressa.“

Varietăți.

†

Andrei Papp, Archimandrit, vicariu episcopesc și președinte al Consistoriului gr. oriental din Oradia mare aflăm cu durere că a răposat eri după îndelungate suferințe. Fie-i țărina ușoră și amintirea eternă!

* (Chorul elevilor din Seminarul Andreian). În ziua Înălțării Dlui și Măntuitorului Is. Chr. creștinii adunați la rugăciune și la ascultarea S-tei liturgii în biserica gr. or. din cetate fură plăcut surprinși cu o neașteptată novitate. Dl. prof. de cāntări dela institutul suspomenit, Dem. Cunțan, a format din elevii Seminarului Andreian un chor de voci bărbătesci (în duet). Acest chor sub conducerea numitului d. profesor a studiat o liturgie, compozițiune proprie a acestui din urmă.

Simplul și sublimul își dau adese mână în lumea estetică. Esecutarea exactă, și încă în absența dlui profesor conducătoriu, ne dau o pipăită dovadă despre nimerita alegere a motivelor (glas 4 și 8) și despre desteritatea în propunere. Esprimăm mulțămirea noastră pentru plăcuta surprindere dlui profesor și chorului esecutătoriu și dorim ca acesta, precum nu este cea dintăiu, să nu fie cea din urmă.

Încă o dorință. Am dorî adevăliturgia cāntată de corul din cestiune să nu fie întreruptă de cāte o piesă din „vremile cele bune“, fără caracter musical, care nu se potrivește în șirul celorlalte.

* (Reuniunea sodalilor români) din Sibiu își serbeză mîne petrecerea sa îndatinată în luna lui Maiu în grădina Hermann. Începutul la 8 ore sēra. Întrarea de persoană 1 fl., de familie 1 fl. 50 cr., Biletele se dau și la cassă.

* (Maial). Amānāndu-se maialul scōlelor nōstre din Sibiu din cauza plōiei, acesta se va ținea mîne Duminecă în 28 Maiu st. v.

* Restaurațiunea funcționarilor cetății Albei-Iulia ce avu loc la 4 Iuniu n. are următorul rezultat: Primariu Alecsiu Kovács, director de poliție Stefan Ienei, senatori: Bela Csoma și Michail Țirlea; notariu superior Ignățiu Apolzan; cassieriu Michail Kocsis; controlor Iosif Drăgan; comptabil Michail Roșca; archivariu Ios. Szócs; vice-not. Ioan Gazda; protomedic Sigism. Reiner; medic Nathan Bernat; comisariu polițian Nicolae Berghian; fiscal Georgiu Filip.

* (Alecsandri în capitala României). „Pressa“ vestesce, că

laureatul poet a sosit Mercuri 24 Maiu v. în Bucuresci, unde, după cum află aceeași foie, la inițiativa mai multor bărbați, cari aparțin mai cu samă corpului didactic, are a se da un banquet în onōrea marelui poet al Gîntei Latine.

* (S'au perdut) mercuri sēra în strada Faurilor (Schmidtgasse) 17 fl. în banc-note de cāte un fl. Afătorului i se va da o remunerațiune potrivită dacā va depune banii aflați la poliția locală de aici.

* (Scolastic). În 23 Aprilie v. s'a ținut examenul pro semest. prim la scōla noastră română confes. gr. or. din Ferihaz (protopresbiteratul tractului Sighișora), sub conducerea plenipotențiatului inspectorului scolaru districtual Demetriu V. Moldovan presbiter și actuariu sc. ppesc.

Învățătoriu clasei prime Zacharia Cāndea pătimi aprōpe douē luni de tifus, care s'a sfērșit cu mōrte. De o asemenea bōlă periculōsă pătimi deodată cu reposatul, și directorele nostru scol. zelosul parochu Ioane Ganea, carele din îndurarea prevedinței divine se află astădi pe cale reconvolescărei, — prin urmare ambe clasele sub timpul acesta trist a fost sub conducerea învățătorului primariu d. Zacharia Ganea!

Cu tōte aceste rezultatul examenului a fost fōrte îndestulatoriu.

Cu această ocaziune Ilustritatea sa dl conte Francisc Haller ca ôspe binevenit a donat drept remunerațiune celor mai diliginți elevi 3 fl. v. a. scris trei flor. v. a.

Acēsta faptă maritimōsă a desvoltat în poporul nostru o mare bucurie, pentru care și pre această cale aducem Ilustrității sale mulțămirele nōstre ferbinți, dorindu'i din inimă ca acel atot-potinte carele regneză tōte se-l țină încă la mulți ani în mijlocul nostru, deplina sănătate!

Unul din public.

* (Căsătorițiivē). Fetele din Franția vor primi de sigur cu bucurie următōrea propunere, prezentată de deputatul Laroché Joubert, în cameră, spre dezbateri și primire. §. 1. Fie care francez care a trecut peste 26 ani, începând de la 31 Decembre a aceluși an va fi lipsit de dreptul său de alegătoriu, pînă la anul 40 al etăței, de cumva nu se va căsători. §. 2. Esecțiune fornēză preoții catolici și acele persoane, cari posed scăderi naturale spre a putē justifica hotărîrea, de a nu se căsători nici odată.

* (O catedră nouă la universitatea din Bucuresci) s'a înființat pentru literatura limbelor neolatine. Profesor fu denumit dl Frollo, cunoscutul filolog care a deschis cursul său prin o prelegere: „Despre utilitatea studiilor neo-latine în Romānia.“

Sciri ultime.

(După „S. d. T.-B.“)

Viena, 7 Iunie n. Casa de sus s'a alăturat la hotărîrile casei deputaților în privința statutului de bancă; numai § 40 s'a susținut în textul primitiv al casei de sus. Legea despre cuotă și restituțiune fu primită în a două și a treia cetire.

Casa deputaților a votat definitiv legea despre acoperirea creditului de 60 milioane.

Amēndouē delegațiunile sau înțelele asupra concluser. Recerînța totală a erogatelor comune face 106 mil. 673,466 fl. Delegațiunea austriacă s'a închis, cu care ocaziune contele Andrassy a esprimat prea înalta mulțămire.

Berlin, 7 Iuniu n. În consiliul federal s'a prezentat un proiect, prin care se propune disolvērea parlamentului. Pasul se motivēză prin mēsurile legislative devenite indispensabil necesare pentru scutul societății, la care consimțemēntul parlamentului nu s'a putut dobēndi.

Versailles, 7 Iuniu n. În cameră a respuns ministrul de esterne la o interpelețiune și a declarat: Franția a lucrat neîntrerupt pentru pace; în pri-

vința congresului și-a rezervat numai, ca cestiunile, cari privesc Egiptul și Libanul, precum și locurile sante să fie escluse, ceea ce s'a și conces. Franția e de părere, că numai congresul este în stare a regula detauriile cestiuni orientale. Ea a acceptat invitarea pe lângă condiția, că numai cestiunile cari se reduc la resbelul din urmă să fie supuse pertractărei. Ministrul Waddington speră: că nu se va scāpa din vedere, că pe peninsula balcanică mai locuesc și alți afară de creștinii bulgăresci. Camera a primit cu încredere și unanim declararea ministrului.

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

Modeluri

de PROSĂ ROMÂNĂ.

b) A. I. ODOBESCU.

Ψευδο-κωννηγετικός. Epistolă scrisă cu gând să fie Precuvēntare la cartea „Manualul vânătorului“ (de C. C. Cornescu). Bucuresci 1874. (XII—262 pag.)

(Urmare.)

X.

Pe o frumoasă și de vēră, me odihnisem cāte-va ore la schitul Găvanul, — o minunată infundătură călugărescă din munți, cāte-va colibe și o bisericuță de bārne, sēmānate printr'o pașiște smălțuită cu flori, pe care o încinge un semi-cerc de înalte stānci peștrițe, ce port numirea fōrte nimerită de Curcubēta. De acolo plecai călare ca să merg la Bisoca, sat în douē chipuri interesant: mai întăiu fiindcă de sub dēlul pe care el șede isvoresce Pecenēga, un părău cu nume prețios pentru etnografia țării; al doilea pentru că într'ensul trăiesc și se prāsesc din nēm în nēm, cei mai frumoși bărbați din tot plaiul împrejmuitor. Ca probă despre această din urmă particularitate a satului Bisoca, — particularitate pe care am putut mai târđiu să o constat în tōtă întinderea ei, — aveam cu mine, drept călăuză dela Găvanul pînă acolo, un voinic Bisocēn, un feliu de ôcheș Apollon muntenesc, carele cunoscea ca în palmă tōte cotiturile munților și se mai pricepea și la multe altele, căci era și vânătoriu, și cioban, și cosaș, și cāntăreț la biserică, și cāntăreț cu cavaliu. — Dōmne iartă! pare-mi-se că mai meșter era la fluer decăt în strană, — ba încă scia să spună și basne de își era drag să'l asculte.

Cāt a ținut calea, — vre-o șese ore, — gurița nu i-a tăcut. D'apoi nici eu nu'i dam vreme să resufle: „Bădiță, ce livede e asta?“ îl întrebam, trecēnd prin nisce guși de vāi care me îmbētau cu dulcele lor miros de fēn prospēt cosit. — „Cum se chiamă „erbele celea care par împletite și la vērș găitānite?“ — Și el îmi spunea numirile tuturor florilor, erbilor și buruenelor, arētāndu-mi chiar și pe acelea care sînt bune de lēc; — „Ceea „este dobrisor și cealaltă ghisdeiu; „asta e laptele-stāncei și astālaltă, zirnă-mișōsă; ici iatā brāndușe și colea de „deței; apoi lobodă și drob, vēzdrōgă „și siminoc, iarba-ciutei și piperig, po-„jarnița și sefterea“ și altele multe... Dar cine le mai ține minte! De ași fi stat să le însemnez pe tōte, pōte că îmi da și mie Societatea Academică să lucrez, — nu, vai de mine, la *Dicționarul* cel cu vorbe numai plivite, alese și mai cu samă croite de pre curata latină, — ei la pāgubașul de *Glossariu*, unde procopsiții nostri lexicografi și scornitori de graiu nou și pocit asvērle caborhot, mai bine de jumătate biată frumoșă nōstră limbă romānescă.

Din norocire, Bisocēnul meu nu scia nimic despre chipul cum ne batem noi joc în orașe de ce avem mai scump rēmas dela părinți, și el, în limba sa, pe care ași da ani din viēțāmi ca s'o pot scrie întocmai după cum el o rostia, în acea limbă spornică, vērtoșă

și împede a țăranilor noștri, îmi povestea păsările și plăcerile omenilor dela munte.

Când ajunserăm pe muchia plaiului ce desparte văile despre Buzău de cele despre Râmnic, priveștiștea, din veselă și plăcută ce era, se făcu deodată măreț.

În spate aveam culmea întinsă a Penteleului, starostele munților din Buzău, și pe sub dânsul se rânduiau, ca trepte ale unei scări de uriași, plaiul Răboiului, munții Neharnița, ambele Mușe, Macieșul, Brezeul, Pétra-penei, Carâmbul și multe altele mai așezate; dar drept în fața noastră, adăpostite sub piscurile sumețe ale Furului și ale Steșicului, se înălțau, ca nisce păreți suri și măcinați, dealungul unei perdele de brădet, stâncile Năculelor, la pôlele cărora se așternea, întocmai ca un lăicer verde și înflorat, o poiană largă și desfătă.

Într'adevăr ai fi și, ca balada păstorască, că acel picior de plaiu este o adevărată gură de raiu.

Stam și me uitam cu acea uimire, produsă adese în noi de priveștiștea neașteptate ce ne isbesc vederile pe unele culme despărțitoare de văi. Călăuzul meu, carele, cum spun, avea sămănță multă de vorbă, me deșteptă din acea mirare mută: — „Așa-i, Domnule, că's mândra Petrele fetei dela Năcule? Văd c'ai ramas cu ochii la ele; „dar mite, când a sci și povestea lor?“ — „Apoi ce mai stai, voinice?“ — îi „răspunsei cu grabă: — spune-o, dacă „o scii. O să'mi țină de urit pe drum.“ Și Bisocénul meu, carele atâta aștepta, începu a'mi spune următorul basn, povestindu'l în al seu graiu poetic și armonios, pe care în deșert me voiu silii eu a'l rechiama în amintirile mele:

„Basnul meu, boieri domnia-vóstră, (aveam cu mine și pe un Némț care nu înțelegea românește) — „basnul meu e cam copilăros; dar pare „mi-se că nu e tocmai fără de folos!“

Așa fu precuventarea lui, — mai scurtă decât cea ce îți adresez eu astăzi ție, — și apoi urmând,

Τὸ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ἔσεν αὐδῆ.)*

„În vremea de demult, pe când omenii de pe lumea asta, sciau și puteau mai mult decât ce pot și sciu cei de acum, pe când pruncul de trei zile își număra numai într'o clipă toate stelele de pe ceriu, și vedea cu ochisorii cum crește ierba câmpului și aușia cu urechile cum sfârăie fusele când tórce păiajinul, . . . pe vremea de atunci trăia în plaiurile Buzăului, o împărătesă tare și mare, pe care o chemă Dómna Néga.***) Ea își avea palatele ei tocmai acolo, în codrii Cislăului, unde se văd și astăzi, pe o măgură mare ocolită cu părae, temelile de zid ale cetății ei, iar grădinile și livețile, în care ea se preumbla când i se făcea urit acasă, și le avea pe colnile Lapoșului, unde stă și acum puțul ei cu colac de pētră, săpat cu slove, pe care, dēu, nici cei mai cărturari din ziua de astăzi nu le mai pot ghici.

„Din toți copiii căți Dumneșeu îi dase și îi luase înapoi la sine, Dómna Néga remăsese, în vėduvie, numai cu un fecior pe care îl iubia ca lumina ochilor. Era și dragălaș, — batăl fericea, — puil de împărat! Măndru ca strălucitul sórelui la amēdi, blând ca razele line și mângăioase ale lunei,

*) *Homeri. Iliad. I v. 249:* „de pe a lui limbă decât marea mai dulce curgea versul.“

**) Póte că tu sau altul îmi veți spune că dómna Néga, cea dela Cislău, dela Lapoș și dela Tisău, n'a fost tocmai pe când cu Por-Împărat, de vreme ce dēnsa trăia în seculul al XVI-lea și a dăruit chiar monăstirei Bratskiy din Kiev, la anul 7108 (1600), o cruce fericea, care s'a și reproduș în publicațiunea rusă *Роскресное Чтеніе* anul IV-lea (1840) pag. 436 et sq. Acestea le sciu și eu, ba încă am și acasă o cărămidă luată din ruinele cetății dómnei Néga, din pădurea Cislăului, care de sigur nu denotă o mai mare vechime. Dar de unde să aștepi dela un biet muntén din Bisoca, atâta erudițiune în istorie și archeologie? — (Notă ad laudes gratesque B. P. Hasdeo, căruia datorez cunoștința și desenul crucei dela Kiev.)

sprinten ca lucéfurul scilpitor al dimineței și înțelept ca și întrégă țăria ceriurilor. Nu scia maică-sa nici lumea totă cu ce să'l mai desmerde, atât era tuturor de drag și de plăcut.

„De micuț îl dase Dómna la carte și când abia începuse tuleiele bārbei să'i umbréscă pelița copilărescă, el vorbia pe de rost tóte limbele de pe lume, ba încă înțelegea și graiurile tainuite ale pāsērilor și ale férelor.

„Atunci Dómna, cu inima îngănată între dor și bucurie, îi vorbi așa: — „Fétul meu, cartea câtă a fost, ai „învētat'o tótă din scórtă până în scórtă; „acum, ca să te faci om pe deplin și „voinic cu temei, precum se cade „unui bārbat și mai ales un fecior de „împărat, toți de tóte părțile îmi spun „că trebuie să te duci lumea să o co- „linđi, ca să încerci și să ispitesci viața „prin tine însuși și să afii multe și mē- „runte ale lunei, care se vede că în „carte nu se pot scrie. Dute, copilul „meu; mergi de veđi și de învață; dar „cătă a nu te prea depărta de pe „aici; aduți aminte, voinicelul meu, că „pe câtă vreme nu te va simți mama „colea, în prējma ei, grija, chinul și „măhnirea din sinu'i nu vor lipsi.“

(Va urma)

Bursa de Viena

din 26 Maiu (7 Iunie) 1878.

Metalele 5%	63 85
Împrumutul naț. 5% (argint)	66 35
Împrumutul de stat din 1860	113 75
Acțiuni de bancă	818 —
Acțiuni de credit	230 50
London	118 60
Argint	103 80
Galbin	5 64
Napoleon d'aur (poli)	9 47 1/2
Valuta nouă imperială germană	55 45

Economic.

Arad, 1 Iunie n. Grâu s'a adus și s'a oferit puțin, singurii cumpărători au fost morarii, cari și ei n'au voit să dea mai mult de fl. 8.25—9 pro m. m. metrică. Mulți s'au întors cu grâu nevëndut înapoi. Se căra a reușit cu fl. 6.50—6.80 pro m. m. Orzul n'a fost băgat în sumă, unele părți s'au vëndut cu fl. 6.70—6.90. Ovēs s'a oferit multisor, dar n'a avut aproape nici o trecere. Cucuruzul, artichul cel mai căutat până acum, încă n'a avut trecere bună, deși ofertele erau numēroase. Prețurile au variat dela fl. 6.50—7 pro m. m. Spirtul a ramas pe lângă prețurile de mai înainte. Tocmēla promptă în mare fl. 31.25—31.50 fără vas, în mic 32 fără, 33.75 cu vas pro % litră.

Estras din fôia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitățiuni: în 28 Iunie și 30 Iulie imobil. masei concursuale lui Stefan Poienariu în Brașov (tribun.); în 25 Iunie și 25 Iulie imobil. lui Ioan și Gherasim Cerghisan în Săn-Dănean (jud. cerc. Săn Martin); în 26 Iunie imobil. lui Adalbert Jeszak în Cluj (tribunal); în 14 Iunie imobil. lui Rudolf Schuster în Mediaș (jud. cerc.); în 24 Iunie imobil. lui Ioan Miclea și soți în Mogoș (tribun. Alba Iulia); în 4 Iunie imobil. lui Mihai Guist în Basna (jud. cerc. Mediaș); în 25 Iunie și 25 Iulie imobil. Mariei Virciu în Ponorol (jud. cerc. Abrud); în 7 Iunie imobil. dnei Ludovic Fenyő în Turda (tribun.); în 1 Iulie și 1 August imobil. rămasului după Ladislau Szász în Uredora (tribun. Deva).

Nr. 26 — 1878.

CONCURS.

Devenind vacantă parochia de clasa a treia Bucurdea vinósă română și magiară în protopresbiteratul Alba-Iulia, se escrie concurs până la 24 Iunie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Venitele stolari regulate în sinodul parochial din 11 Decembre 1878.
2. Un fēnaț de 1/2 juger.
3. Casa pentru locuință se va închiria din cassa bisericeii, până când se va edifica nouă.
4. Dele 100 familii 1 feriă (8 copuri) must, iară în lipsa mustului această simbrie se răspunde în bucate, grâu séu cucuruz, 16 copuri.

Tóte aceste venite dau suma de 306 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie să-și așternă petițiunile sale

instruate în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul sus îndigitat.

Alba-Iulia, 10 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alesandru Tordășan m. p.,
1—3 protopresbiter.

Nr. 89.

CONCURS.

Pe basa grațioșei decisiuni a Măritului Consistoriu archidieceșan dto. 24 Novembre, 1877 Nr. 2913 B. ex 1877. pentru stațiunea de capelan lângă bētrānul paroch Ioan Vereș în parochia română gr. or. de a III clasă Gyerő Oșorheiu cu filia Gestrade se escrie concurs până la 2 Iunie, 1878.

Venitul preoțesc împreunat cu acest post de capelan, din jumătate stola preoțescă și din usul fructului de jumătate al porțiunei canonice de 20 jugere agru și fēnaț comasat este de 150 fl. din care alesul și întăritul capelan va avé a se îngriji și de propria sa locuință.

Concurenții la acest post sânt poțitiți a substerne subscrisului, concursele sale cătră sinodul parochial adreșate, basate pe statutul organic și pe dispoșițiunile sinodali archidieceșane din 1873, până la terminul indicat.

Cluj, 19 Aprilie, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasilie Roșescu m. p.,
1—3 ppresb. rom. gr. or.

Nr. 99.

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei de preot în comuna Fueși-Bogara, în protopresbiteratul Iia-Mureșului se deschide concurs cu terminul până la 29 Iunie a. c. st. v.

Doritorii de a ocupa această stațiune de clasa a III. se binevoéscă a-și trāmite rugāriile lor, instruite conform statutului organic și dispoșițiunilor sinodali din anul 1873 la subscrisul oficiu până la terminul indicat.

Emolumentele sânt:

1. Fēnaț de 1 juger și 200°□.
2. Cimiteriu de 520°□.
3. Dela 120 familii câte 8 cupe cucuruz în bómbe.
4. Dela 120 familii câte o și de lucru parte cu vitele parte cu pāl-mile.
5. Stola usuată dela 120 familii. cari emolumente computate tóte în bani dau suma de 285 fl. v. a.

Acest concurs se deschide în urma ordinațiunei Preavenerabilului consistoriu archidieceșan dto. 11 Martie Nr. 597 B. — 1878.

Gurasada, la 16 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
1—3 adm. prot.

Nr. 98.

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de clasa a III. Vorța cu filia Valea-Lungă, protopresbiteratul Iiei-Mureșului se deschide concurs în urma ordinațiunei Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan dto. 16 Martie, 1878. Nr. 715 B. cu terminul până la 29 Iunie 1878, prelângă următoarele emolumente:

1. Casa parochială cu grădină de legumi de 332°□.
2. Pământ arătoriu de 7 jugere 1506°□.
3. Fēnaț de 1 juger 869°□.
4. Pământ neroditoriu numai de pășune 15 jugere□.
5. Dela 100 familii câte una măsură cucuruz și dela 50 familii câte două mēșuri cucuruz cu tuleu — mēșura de 16 cupe. —
6. Stola usuată dela 150 familii, din care a treia parte compete cantorului.

Aceste emolumente computate în bani dau suma de 447 fl. 20 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa această parochie vor avé a-și așterne rugāriile instruite în sensul statutului organic la subscrisul până la terminul indicat.

Gurasadului 1 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.,
1—3 adm. prot.

Nr. 106.

CONCURS.

Devenind vacantă stațiunea de paroch în comuna Bacainț aparținătoare protopresbiteratului gr. or. II al Giogagiului, pre lângă concediul Preavenerabilului contistoriu archidieceșan se escrie concurs cu terminul până la 29 Iunie a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială și cuchnă într'un edificiu cu casa de scólă 120 fl.
 2. Venitul stolar usuat care după calculul de mijloc aduce pe an 120 fl.
 3. Dela 172 familii câte una ferdelă bucate și adecă 42 familii grâu computat a 2 fl. ferdela 83 fl. ér dela 130 familii cucuruz sfărîmat a 1 fl. 60 cr. 208 fl.
 4. Dela 172 familii câte o și de lucru a 25 cr. 43 fl.
 5. Folosirea cimiteriului 30 fl.
- de tot 485 fl.

Doritorii de a ocupa această stațiune de paroch, ca clerici absoluți au a-și așterne suplicele lor la acest scaun protopopesc până la terminul mai sus indicat.

Secăremb, 10 Maiu, 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Sabin Piso m. p.,
1—3 ppresbiter.

Nr. 1385.1878.

CONCURS.

Spre ocuparea postului de notariu în comuna mare Szászpian (Pianul de jos) apoi a postului de notariu cercuale în comunele Săsciori, Sebeșel și Căcova, cu locuința în Săsciori se escrie concursul până în 20 Iunie a. c.

Competenții la acestea notariate, care sânt dotate cu câte 400 fl. și cuartir liber, au ași așterne documentele lor până la acest termin la subscrisa pretură.

Oficiul pretorial al Sas-Sebeșului.
3—3

Nr. 123.

EDICT.

Dimitrie Ioan Neculoiu din Resnov. protopresbiteratul Branului, a parășit cu necredință de 5 ani de zile prelegiuita sa soție Maria născută Ioan Parvu Constantin din Cărstian, fără de a se sci locul unde se află, este prin acesta citat ca în termin de un an și o și să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența lui să va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i.

Brașov, 29 Aprilie, 1878.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Branului.

Iosif Barac m. p.,
protopresbiter.

De ađi înainte

Bere de Steinbruch
și
păstravi próspeți (vii)
Restaurațiunea Bodnar,
(óre-când **Slaba.**)